



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 1228/2019  
28.11.2019. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Љубомира Апро, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врбасу Кв 63/19 од 25.07.2019 и Вишег суда у Сомбору Кж2 235/19 од 20.09.2019. године, у седници већа одржаној 28.11.2019. године, једногласно је донео:

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врбасу Кв 63/19 од 25.07.2019 и Вишег суда у Сомбору Кж2 235/19 од 20.09.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреду закона, **ОДБАЦУЈЕ**.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 63/19 од 25.07.2019, одбијена је молба за судску рехабилитацију осуде браниоца окривљеног АА по пресудама: - Општинског суда у Врбасу К 77/94 од 08.09.1994. године којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од шест месеци и роком провере од две године; - по пресуди Општинског суда у Новом Саду К. 1107/94 до 23.11.1994. године којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од три месеца и роком провере од три године и - по пресуди Општинског суда у Темерину К. 125/95 од 20.12.1995. године којом му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од једне године са роком провере од четири године.

Решењем Вишег суда у Сомбору Кж2 235/19 од 20.09.2019. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Врбасу Кв 63/19 од 25.07.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног, адвокат Љубомир Апро, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, у смислу изнетих навода у захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на „незаконитом доказу“ - изводу из прекршајне евиденције за окривљеног који је првостепени суд користио у доказном поступку, а за то, по ставу одбране, није имао законских могућности.

Врховни касациони суд налази да је предметни доказ - извод из регистра прекршајних санкција у правосудном информационом систему Министарства правде РС од 23.07.2019. године првостепеном суду достављен од стране Основног јавног тужиоца у Врбасу, на рочишту за рехабилитацију одржаном 25.07.2019. године, након чега је изведен као доказ - вршењем увида у исти, при чему на његово извођење окривљени и његов бранилац - адвокат Љубомир Апро нису имали примедби. Дакле, по налажењу Врховног касационог суда, побијани доказ извод из регистра прекршајних санкција у правосудном информационом систему Министарства правде РС од 23.07.2019. године је, како по начину прибављања тако и по садржају, прибављен у складу са одредбама ЗКП, које прописују прибављање доказа од државних органа те се на истом доказу одлуке могу заснивати, а супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног су оцењени као неосновани.

Поред наведеног, захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, али без указивања у чему се исте огледају. Како бранилац наведене повреде не опредељује, односно не конкретизује, а Врховни касациони суд је, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то је овај суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, с`обзиром да разлози и повреде закона нису изричито наведени, поднети захтев, у овом делу одбацио, јер нема прописан садржај.

Такође, захтевом браниоца окривљеног се указује и на повреде закона из члана 98, члана 99. и члана 100. Кривичног законика, али како наведене одредбе, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, то је захтев у том делу, одбачен као недозвољен, а ово тим пре што се у разлозима захтева полемише са чињеницама које су основ примене наведених одредаба КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,  
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић